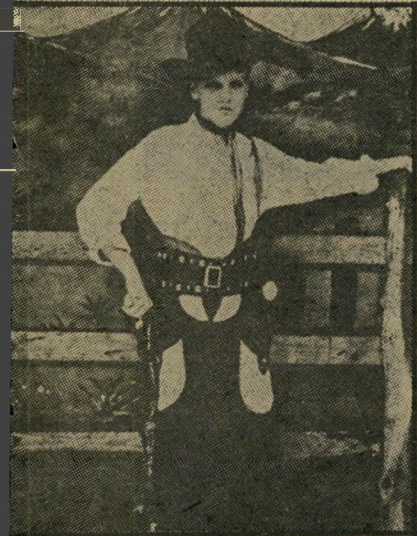
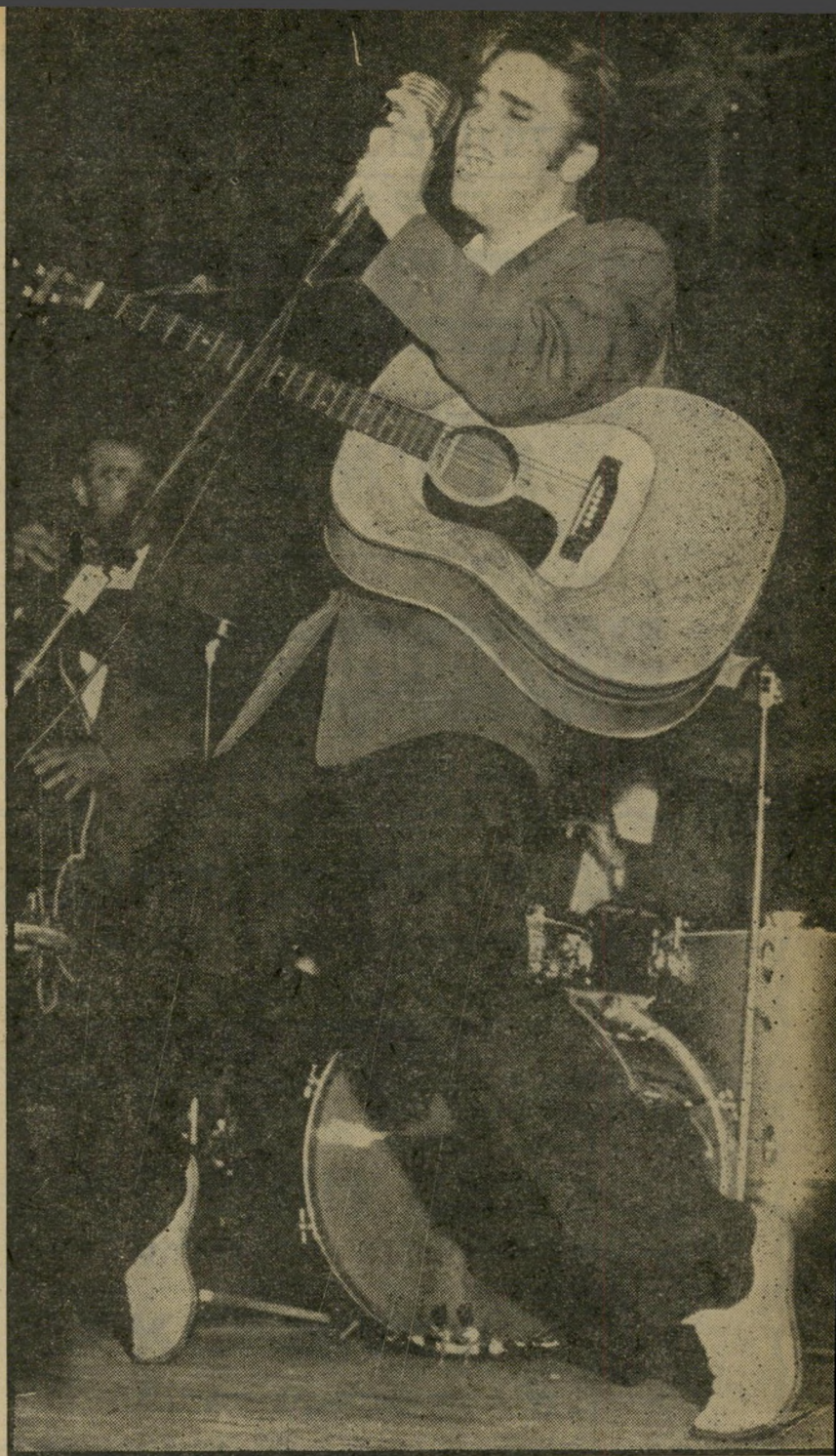

הטירוף הגדול
ממפיס, טנסי, ה' 5 ביולי 1956. חודשים ספורים בלבד אחרי שאלביס פרסלי החל בטיבובי הופעות החיות כבר החלו מחזותי הטירוף שהפכו סימן היכר שלו: מאינות היסטוריות משתוללות וצורחות.

בר'ליצווה אלביס בגיל 13. הוא ביקש אופ' ניים במתנה ליום הולדתו וקיבל גיטרה.
קאובי אלביס בתליבושת בוקרים בעיירת הולדתו טופלו. הוא לא קרא תווים, למד לנגן מהאזנה.

אלביס

סופו של אליל

אלביס ארון פרסלי מת ב-1965 בקירוב, שנה אחת פחות או יותר. הוא רק התעקש לכפור בעובדה זו. כאשר נסטר השבוע בגיל 42 בגרייסלנד (ארץ-הפן). אחות ג'ודי עזרה שלו ושהפכה לכלאו הפרטי. היתה זו עובדה קלינית בלבד. המוות האמיתי התרחש שנים רבות קודם לכן. כמו כל הדברים שארעו לאלביס פרסלי, בנם של פועלת מתפרה ועובד חקלאי מ' מדינת מיסיסיפי, כך גם המוות בא אליו מבלי שיבחין בכך.

סרט של

טוני קורטיס

הוא הסך בקילילה לכוך מבלי שידע זאת כלל. האיש שנשא בלעדית עד יום מותו את תואר "מלך הרוק"; ששלאשים וחמישה הסרטים בהם כיכב גרפו כ-200 מיליון דולאר; שבחיו נמכרו 250 מיליון תקליטים של שיריו — יותר מאשר תקליטים של בינג קרוסבי, פרנק סינטרה והחפופויות גם יחד — הלך לחזות בסרט של טוני קורטיס כאשר השמיעו לראשונה את התקליט המסתורי הראשון שלו בתחנת הרדיו של ממפיס, מדינת טנסי. זה היה בחודש יוני 1954. הזריו, ש' נשארו בבית להאזין לשידור, רצו לבית הקולנוע כדי לבשר לו שם שהדיסקוגרפי היה נאלץ להשמיע את התקליט 14 פעמים ברציפות. על פי בקשות המאזינים שלא הפסיקו לצלצל לתחנה. אלביס לא התכוון לכך. הוא לא חלם משולם להיות כוכב. הוא לא התכוון לשום דבר שעשה או סימל בחייו.

צעות השירים של אלביס, שירי הרוקנרול בעלי המקצבים השונים.

המאפיה

של ממפיס

שירי יריי של אלביס חוזרה בה הגיש אותם היו כהכרות מילחמה טוטא-לית על הסינגל שהיה מקובל אז בשולם הלהיטים האמריקאי, הסינגל הסאכריני של פט בון ונט קינג קול, שנת 1956. שהפכה שנת אלביס באמריקה, שיגעה את

של אמריקה באמצע שנות החמישים ל' אורגומה קולקטיבית. וכל זה מבלי ש' אלביס תיכנן זאת מראש. משולם לא היה אלביס — שעשה את הקאריירה הבסטרדת ביותר שעשה איזה שהוא בדרך בעולם — מדע לכך שהוא הפך סמל לדור. זה קרה משום שהוא נולד, במקרה, בזמן הנכון. הוא הופיע בתקופה בה הלכו עדיין בני-הנעורים של אמריקה בתלמים שחזשו הוריהם ולא העזו לחרוג מצרובעוהם. מתח עצום שהצטבר מתחת לפני המישרי רים החברתיים מצא לו פורקן לפתע באמ-

את השיער הארוך גידל — שעה שכל חבריו בבית-הספר הלכו קצוצי שיער (בתיספורת הקרויקאט שהיתה אז באופנה) — ואת פיאחת הלחיים העבות טיפה, כדי לשוות תחמית מבוגרת יותר לסני התיעוק שלו. בזכותו הפכה אופנה זו ל' אופנת-שיער כל-עולמית. את נענעו המותגיים שלו חיקה מפול-חן של כל כת כחשית בכנסיה בממפיס. עוד לפני שהושב להופיע אי-פעם בסרמבי, נצי-נעים אלה בצירוף ההתרפקות האירוטית על הגיטרה, שהפכו סימלו המסחרי, שיגעו דור שלם, הביאו את בנות הטיפו-עשרה